

FCI Standard
06.04.1998 (F)

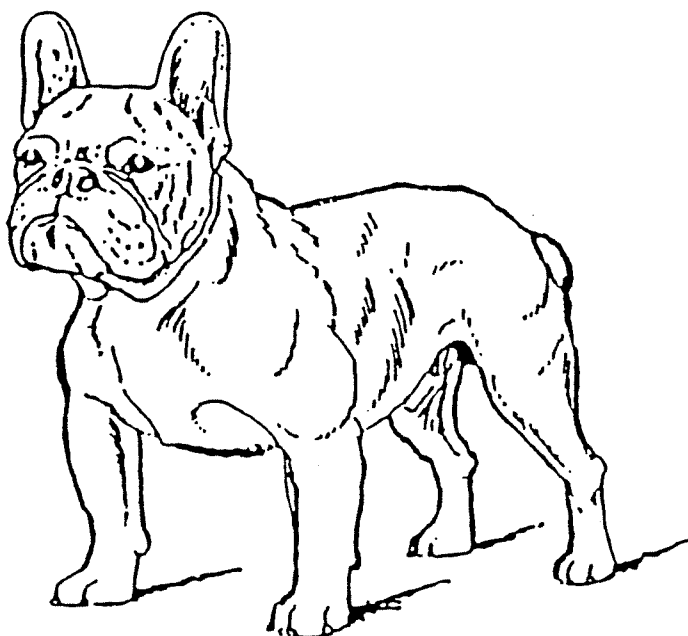
Nr 101
(ORG 28.04.1995)

FRANSK BULLDOG

(BOULEDOGUE FRANCAIS)

Oprindelsesland: Frankrig

- Anvendelse:** Selskabshund, vagthund, familiehund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 9 (Selskabshunde), Sektion 11 (Små hunde af Molosser-type).
Uden brugsprøve.

- Historie:** Som alle dogger stammer racen formentlig fra molosserne i Epirus og Romerriget, en slægtning til Engelsk Bulldog, til Middelalderens Alaner og de større og mindre franske dogge-typer. Den Bulldog, vi kender i dag, er resultatet af forskellige indkrydsninger, der blev foretaget af entusiastiske opdrættere i Paris' folkelige kvarterer i 1880'erne.
- I den periode formåede Bulldoggen - der var dragernes, slagternes og kuskenes hund på det parisiske marked "Hallerne" - at besejre det bedre selskab og kunstmiljøet med sin helt specielle fremtoning og karakter, og den fik hurtigt stor udbredelse.
- Den første raceklub blev dannet i Paris i 1880. Den første stambogsføring skriver sig fra 1885, og den første standard blev fastlagt i 1898, det år, da Société Centrale Canine (Den Franske Kennelklub) anerkendte racen Fransk Bulldog. Den første udstillede hund var fra 1887. Standarden blev revideret i 1931-32 og 1948; den blev omarbejdet i 1986 af H F Reant og R Triquet (udgivet af FCI 1987), og igen i 1994 af Den franske Bulldogklubs bestyrelse i samarbejde med R Triquet.
- Helhedsindtryk:** Af type en molosserhund i lille format. Det er en kraftfuld hund af sin størrelse, kort og tætbygget i alle proportioner, glathåret, med kort, fladnæset ansigt, opretstående ører og en medfødt kort hale. Den skal virke aktiv og intelligent, meget muskuløs, af kompakt struktur og med solid knoglebygning.
- Temperament:** Omgængelig, munter og glad for at lege, sporty og vågen. Den er usædvanligt hengiven over for sine ejere og familiens børn.

FRANSK BULLDOG

Side 2 af 4

- Hoved:** Hovedet skal være meget kraftigt, bredt og firskåret, og hovedets hud danner næsten symmetriske rynker og folder. Bulldoggens hoved er karakteristisk ved det tilbagetrukne næseparti; skallepartiet har vundet i bredde, hvad det har mistet i længde.
- Skalle:** Bred, næsten flad, med meget hvælvet pande. Øjenbrynsbuerne er fremtrædende, adskilt af en midterfure, der er særligt udviklet mellem øjnene. Denne fure må ikke fortsætte op over panden. Nakkekuden er meget lidt udviklet.
- Stop:** Dybt og markeret.
- Næse:** Bred, meget kort, opadvendt, med godt åbne og symmetriske næsebor, der har retning skråt bagud. Næseborenes stilling, såvel som den skråt opadvendte næse, skal tillade normal vejtrækning gennem næsen.
- Næseparti:** Meget kort og bred næseryg med koncentriske og symmetriske folder, der strækker sig ned over læberne (næsepartiets længde er 1/6 af hovedets totale længde).
- Læber:** Tykke, en smule løse, og sorte. Overlæben møder underlæben midt på og skjuler tænderne, som aldrig må kunne ses (ved lukket mund). Overlæbens rand er nedhængende og afrundet. Tungen må aldrig kunne ses (ved lukket mund).
- Kæber:** Brede, kantede og kraftfulde. Underkæben beskriver en bred kurve, der afsluttes foran overkæben. Når munden er lukket, modereres underbiddet af underkæbens krumning. Denne krumning er nødvendig for at undgå en alt for fremskudt underkæbe.
- Bid:** Underkæbens fortænder må aldrig være bag overkæbens fortænder. Rækken af fortænder i underkæben danner en bue. Kæberne må hverken være forskudt til siden eller drejet/vredet i forhold til hinanden. Afstanden mellem de to rækker af fortænder (størrelsen af underbiddet) er ikke strengt begrænset; den væsentlige betingelse er, at over- og underlæber mødes og fuldstændigt dækker tænderne.
- Kinder:** Kindmuskulaturen er veludviklet, men ikke fremtrædende.
- Øjne:** Med et opvakt udtryk, lavt placerede, ret langt fra næsen og især fra ørerne. De er mørkfarvede, ganske store, godt runde og let fremtrædende, og det hvide i øjnene må ikke vises, når hunden ser lige fremefter. Øjenrandene skal være sorte.
- Ører:** Middelstore, brede ved basis og med afrundet spids. De er ansat højt på hovedet, men ikke for tæt sammen, og bæres opretstående. Øreåbningen vender fremad. Huden på ørerne er fin og føles blød.
- Hals:** Kort og let buet, uden løs halshud.
- Krop:**
- Overlinie:** Overlinien stiger gradvis mod lænden og falder derfra hurtigt mod halen. Denne bygning er den ønskelige og skyldes den korte lænd.
- Ryg:** Bred og muskuløs.
- Lænd:** Kort og bred.
- Kryds:** Skrånende.
- Brystkasse:** Cylindrisk og godt dybstillet, såkaldt tøndeformet, meget hvælvet.
- Forbryst:** Godt bred og åben front.
- Bug, flanker:** Optrukne uden at være myndeagtige.
- Hale:** Kort, lavt ansat på krydset og ligger tæt til baglårene. Den er tyk ved basis, medfødt knudret eller med knæk, og løber ud i en spids. Selv under bevægelse skal halen bæres lavere end vandret. En forholdsvis lang hale (ikke længere end til haseleddet), med knæk og tilspidsende, er tilladt, men ikke ønskelig.

FRANSK BULLDOG

Side 3 af 4

Lemmer:

- Forpart:** Lodrette forben, set både fra siden og forfra.
- Skuldre: Korte og kraftige, med fast og synlig muskulatur.
- Overarm: Kort.
- Albuer: Ligger tæt ind til kroppen.
- Underarme: Korte, stillet med god bredde, lige og muskuløse.
- Håndrod: Håndrod og mellemhånd solide og korte.

Bagpart:

Bagbenene er stærke og muskuløse, en smule længere end forbenene, og hæver således bagparten. Bagstillingen er lodret og parallel set fra siden og bagfra.

- Lår: Muskuløse og faste, uden at være for alt for fyldige.
- Haseled: Ret lavt ansatte, ikke alt for vinklede, men absolut ikke for stejle.
- Mellemfod: Solid og kort. Bulldoggen bør være født uden vildtkløer.

Poter:

Forpoterne er runde, af lille størrelse, såkaldte 'kattepoter', solidt plantet på jorden og let udadrejede. Tærne er kompakte, kløerne korte og tykke og godt adskilt. Trædepuderne er hårde, tykke og sorte. Hos brindlede hunde bør kløerne være sorte. Hos brogede og fawn hunde foretrækkes mørke kløer, men lyse kløer reducerer dog ikke bedømmelsen. Bagpoterne er godt kompakte.

Bevægelse:

Fri bevægelse, hvor benene føres parallelt med kroppens midterlinie.

Pels:

Hårlag: Smuk, glathåret pels, tæt tilliggende, glansfuld og blød.

- Farve:
- Fawn: Fawn, med eller uden mindre, hvide aftegninger.
 - Brindlet: Brindlet fawn, med eller uden mindre, hvide aftegninger,
 - Broget: Fawn (brindlet eller ikke brindlet) med større eller dominerende, hvide aftegninger.

Alle nuancer af fawn er tilladt, fra rødlig til lyst brun (café au lait). Helt hvide hunde klassificeres som "Brogede".

Hos en hund med meget mørk næse, mørke øjne og mørke øjenrande kan en vis pigmentmangel i ansigtet undtagelsesvis tolereres, når den ellers ellers er meget smuk.

Størrelse:

Vægten bør ikke være under 8 kg eller over 14 kg for en Bulldog i god kondition. Højden skal være proportioneret efter vægten.

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Næsen sammenklemt eller forsnævret, med kronisk snorken.
- Læberne når ikke sammen fortil.
- Pigmentmangel på læberne.
- Lyse øjne.
- Løs halshud
- Halen højt løftet, for lang eller unormalt kort.
- Løse albuer.
- Haseled stejle eller fremadbøjede (overkodede).
- Ukorrekt bevægelse.
- Pelsen for lang.
- Pelsen småpletet.

FRANSK BULLDOG

Side 4 af 4

Alvorlige fejl:

- Fortænderne synlige ved lukket mund.
- Tungen synlig ved lukket mund.
- Stiv forbensbevægelse (fransk udtryk: "Hunden slår på tromme").
- Blege (pigmentsvage) pletter i ansigtet, undtagen hos brogede hunde.
- Overvægt eller utilstrækkelig vægt.

Diskvalificerende fejl:

- Næsefarven ikke sort.
- Hareskår (spaltet overlæbe).
- Hunde, hvis fortænder i underkæben går op bag overkæbens fortænder.
- Hunde med permanent synlige hjørnetænder ved lukket mund.
- Øjnene af forskellig farve.
- Ørerne ikke opretstående.
- Beskadigelse (indgreb) på ører, hale eller vildtkløer.
- Medfødt haleløshed.
- Vildtkløer på bagbenene. (NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark)
- Pelsfarve black and tan, musegrå eller kastaniebrun.

Bemærk:

Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Standarden udgivet af FCI den 6 APRIL 1998

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
AUGUST 1998*

▣ ▣ ▣ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JUNI 1995 ▣ ▣ ▣